

Gure Lege - Zarren festa Ernanin

Azkennengo igandean, ill onen ogeitasei-an, oraindikan geren biotz barren-barrenian gordetzen ditugunak Euskaldun erriaren doaiak, senti izan genuben sekulako atsegin estiya.

Ernaniko bertako plaza bateri, ipiñi zizaion *Fueruen* izena, eta gñera landatu zan bere erdian aritz gazte bat, Gernikakoaren jatorrekoa.

Ontarako joan ziran Donostiatik eta beste inguruetatik jaun erneenak, eta denak, Ernaniko erri osoakin batean, kontseju batzarre bertakoa zala lenengo, adiarasi zuten guztiak batean guarako euskaldunak antsiñakoen jatorrekoak dirala, eta lengoak bezela, aien bizitz eta oitura maitien guztiz zaleak.

Gure anima osotikan bigaltzen diogu diosal bat eta laztan aundi bat, bertako apaiz on Alfonso Zabala jaunari, zergatik ain yayo eta ego-kiro gure izkuntz pare gabeen adiarazi zuben euskaldunaren kondaira, non abo danetatik, apaiz argidotarrak, ez zituben aditu, agurinen doaitzuak baizik.

Agur bada, Ernaniarrak, agur Ernaniko batzarre bikaña, agur Ernani, Euskal erriko auso eder-enatako bat izandu zerana, gaur zerana eta izango zerana garai danetan.

Gure adiskide Bireben, Ernaniko alkate jauna, ill onen ogeita seiko eguna, zure merioz, ageriko da, gaurtik aurrera, euskaldun kondairen orrietan, eta denak egiten baldin badute Urbietaren jayo erriak egindubena ¿nork daki? baletozteke oraindikan gure aurrekoaren Lege gogoan-

garri bedeikatubak..... eta mintzagaitean, kaletarrak eta menditarrak, mintzagaitean ¡bai! eta ¡bai! euskaraz, Larramendi, Aizkibel eta Iturriaga, Ernaniko abadearen itzkuntzan, eta gañera badakizute:

«Euskaldun jayo giñan
Euskaldun gera asi,
Euskaraz zigulako
Amak erakutzi.»

MENDIZ-MENDI.

